

NYLÄNDSKA FOLKSAGOR

BERÄTTADE FÖR UNGDOM

AF
HELENA WESTERMANNS

MEÐ ILLUSTRATIONER

AF
GUNNAR BERNTSSON

REXX FEDERLEY — JANIE M. FOSSELLES-BENVBENSON

WENZEL HAGELSTAMS FÖRLAG
HELLSINGFORS

Pris 1/2

och ville veta det, och slutligen sade gumman: »du kan ju säga, 'så dra' de af med dig, din tjocka sugga'.»

Pojken fortsatte sin väg med påsen på ryggen och var leke så litet belåten, att han den gången undgätt stryk. När han

vandrat en stund, mötte han ett brudfölje; spelmännen blåste på klarinett, och folket sjöng och hade roligt.

»Så dra' de af med dig, din tjocka sugga!» ropade pojken.

Folket trodde, att han menade bruden — som nog var litet tjock; hela tåget stannade och pojkstackarn fick återigen stryk. Därefter ville de köra bort honom, men pojken ville nödvändigt veta, huru han borde säga.

Skomakarens underliga hjälpare.

et var en skomakare, som på kvällen skar till det arbete han följande dag skulle göra färdigt. Men vid midnattstid kommo tre små karlar och började sy och sticka och bulta helt hurtigt vid skomakarstolen, och när allt var färdigt skyndade de bort. Emellertid var arbetet så väl gjort,

att där kommo köpare genast andra dagen och beställningar mer än vanligt. Så gick det en tid bortåt, de små männen sydde det som skomakaren skar till, och denne kom slutligen i välstånd.

»Vill du som jag, så sitta vi uppe i natt för att se, hvem som räcker oss en sådan hjälpsam hand?» sade en gång hans gumma.

»Ja, låt oss göra det», sade gubben, och när natten kom, gingo de ej till sängs.

Där kommo de tre små nakna karlarna.

»De ha redan varit här i min fars och farfars tid», sade kungen. »Först hade de bon i jorden, men förökades så att de icke mera ryndes där, kröpo fram och plundrade mina hus och källare, och nu får jag inte mera ens äta i fred, om inte tjänarna stå bredvid mig och slå ihjäl dem. Härom dagen var här en gammal råtta och sade, att jag genast skulle flytta, ty rätt som det är, kommer hon med hela sitt följe och tar in slottet.»

Just som han sagt detta, kom den gamla råttan in.

»Hvem har skickat dig hit?» sade Misse och nappade henne i svansen, men han fick icke riktigt tag i henne, utan råttan slapp undan.

Nu frågade Misse kungen, om han inte önskade att bli af med dem.

»Jo, det vill jag visst», svarade kungen, »och är du karl att få dem bort, så skall du ingulunda blifva utan lön.»

»Det kan jag gärna göra», sade Misse, »men inte ensam, jag måste skaffa flere katter hit.»

»Men om du bedrar mig», sade kungen.